

[Handelsministeren.]

sammen med dette gjorde, at jeg i fjor nedsatte forbrugerkommissionen, der for øjeblikket har dette spørgsmål til behandling.

Jeg har selv ingen stærke følelser i spørgsmålet om varelotterier i almindelighed eller ej, men vil bare generelt pege på — det er jo noget, jeg gerne sammen med tinget skulle belæres af forbrugerkommissionen om senere — at man har visse sæt salgsfremmende foranstaltninger til rådighed, som bruges. Hvis man forbyder ét eller flere, vil man antagelig måtte indstille sig på, at opfindsomheden i så fald skaber nye og måske værre salgsfremmende foranstaltninger. Dette være sagt om varelotterier i almindelighed.

Om det vil være rimeligt og påkrævet at overveje videregående foranstaltninger om de trufulde aftaler om cigaretreklame og om yderligere oplysninger om faren ved cigaretrykning, vil indenrigsministeren overveje og om fornødent tage en forhandling med de kredse, der vil berøres af ændrede bestemmelser eller aftaler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Christiansen* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Finder ministeren, at landets største litterære pris, Det danske Akademis store pris på 50.000 kr., forvaltes på acceptabel vis?“

Skriftlig begrundelse:

Ifølge *Berlingske Aftenavis Weekend* fra 10.-11. oktober skete dette års tildeling af akademiets store pris ved et møde, hvor kun 7 af 16 medlemmer var til stede.

Ifølge Det danske Akademis fundats kan dette hverken be- eller afkræftes — end ikke antallet af deltagere må offentliggøres.

Skal en så rigoristisk fundats opretholdes, må offentligheden i hvert fald forvente, at akademiets eneste udadvendte opgaveløsning af hele akademiets medlemskreds, hvorved en enstemmig indstilling også vil få helt anderledes værdi både for prismodtageren og for den befolkning, der i akademiets virke må se en seriøs registrering af tidens litterære strømninger.

Arne Christiansen: Til min skriftlige begrundelse af spørgsmålet vedrørende administrationen af Det danske Akademis litterære pris skal jeg kun føje, at det, siden spørgsmålet er stillet, er blevet oplyst af akademisekretæren, at de akademimedlemmer, som ikke har stemt, efter det foreliggende 9 ud af 16, har regnet med, at der på forhånd forelå en flertalsafgørelse. Om så havde været, kan det vel ikke være rigtigt at tale om enstemmighed. Det ville være at hylde det synspunkt, at de, som ikke er imod, er med, og hvad værre er efter min opfattelse: en sådan disposition efterlader det indtryk i offentligheden, at der i dette tilfælde er sket en manipulation fra mindretallets side, man kan måske endda sige en slags litterært mindretalsdiktatur, og jeg vil gerne spørge, om ministeren finder, at dette er acceptabelt.

Ministeren for kulturelle anliggender (*K. Helveg Petersen*): Der har ikke i de år, hvor Det danske Akademi har uddelt den litterære pris, været rejst nogen kritik over for det formelle grundlag, på hvilket uddelingen har fundet sted, men det er altså det spørgsmål, som hr. Arne Christiansen nu rejser.

Grundlaget fastsættes i akademiets fundats, og denne fundats indeholder bestemmelser, der sikrer en ganske omhyggelig fremgangsmåde ved udvælgelsen. F. eks. hedder det i § 19:

„Forinden beslutning om indstilling eller tildeling kan vedtages, skal de foreliggende muligheder være gjort til genstand for en vidtgående drøftelse på mindst ét møde forud for det, i hvilket indstilling eller tildeling vedtages. Forslagsstillerne skal under denne første drøftelse motivere deres forslag. Intet forslag kan sættes under afstemning, såfremt navnet på den pågældende ikke har været inddraget i en sådan første drøftelse, af hvilken referat skal optages.“

Der er herigennem skabt en rimelig garanti med hensyn til sagens behandling, før afstemningen om, hvem der skal have prisen, finder sted.

Hvad afstemningsreglerne angår, foreligger der ikke i fundatsen noget krav om, at et bestemt antal medlemmer skal deltage i afstemningen, og der er derfor mulighed for,